

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 2041/2022
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Градска општина Стари Град, Београд, чији је законски заступник Правобранилаштво градске општине Стари Град, против туженог „Rimex“ ДОО Београда, чији је пуномоћник Војислав Илић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 1.127.555,93 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 9085/21 од 15.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 9085/21 од 15.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 9085/21 од 15.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3554/2019 од 20.05.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 3554/2019 од 07.07.2021. године, у ставу I изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе, у II ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено потраживање тужиоца према туженом у износу од 96.083,07 динара, у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације од 22.06.2020. године, у III ставу изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за износ од 1.031.472,86 динара и у IV ставу изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 123.125,00 динара, са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 9085/21 од 15.06.2022. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је првостепена пресуда и решење о исправци од 07.07.2021. године, док је одбијен захтев тужиоца за исплату трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде у делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев за исплату износа од 1.031.472,86 динара и одлучено о трошковима поступка,

-2-

тужилац је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Другостепеном пресудом у ревизијом побијаном делу, правноснажно је одбијен тужбени захтев за исплату износа од 1.031.472,86 динара на име неплаћене закупнине по уговору о закупу пословног простора, закљученог међу парничним странкама дана 18.06.2010. године. Према разлозима побијаних одлука, потраживање у износу преко досуђених 96.083,07 динара до 518.590,43 динара је застарело у складу са одредбом члана 375. Закона о облигационим односима, док је потраживање у преосталом износу до 1.031.472,86 динара неосновано, из разлога што тај износ тужилац тражи на име разлике закупнине обрачунате за пословни простор површине од 119 м², а уговором је предвиђен простор од 102 м².

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент у ревизији указује на погрешну примену материјалног права у погледу правног основа тужбеног захтева и примене адекватних рокова застарелости (за потраживања по основу употребе туђе ствари уместо по основу закупа), али правилност примене материјалног права сама по себи не може бити довољан разлог за одлучивање о ревизији као посебној, имајући у виду садржину одредбе члана 404. став 1. ЗПП-а. Такође, указивање на чињеницу да је предмет закупа био пословни простор површине 119 м², а не 102 м² како то стоји у уговору, представља оспоравање чињеничног стања, из ког разлога се посебна ревизија не може изјавити. Имајући у виду недозвољеност ревизије у делу којом се побија одлука о главној ствари, није дозвољена ни ревизија у делу којом се побија одлука о трошковима поступка.

Из наведених разлога применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

-3-

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужилац је тужбу поднео дана 28.06.2019. године, а иста је преиначена 28.09.2020. године. Вредност предмета спора износи 1.127.555,93 динара, што је противвредност од 9.588,71 евра према средњем курсу НБС-а на дан преиначења тужбе.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић